

“деніе въ дѣтство-то. Именуваше мя безумна
“мома, на коя-то глава-та бѣ ся развратила
“отъ романы Нынѣ друго не желал развѣ
“да видя опять и да привѣтствувамъ мое-то се-
“мейство; и днесъ быхъ възблагодарила това
“мое горящо желаніе, ако нашій капитанинъ
“бѣ ми опростилъ да влѣза въ лоцманова-те
“шлюпка (филюка). Но онъ ся сопротиви на
“мое-то намѣреніе, ради отстояніе-то на зем-
“ля-та и бурно-то море, което владѣеше, хотя
“да не вѣяха вѣтрове. „

Едва пейно-то нисмо ся прочете, и си-
чкото семейство восхищено отъ радость, извы-
ка: “Виргинія си дойде! „ Господари и слуги,
вси ся цѣлунаха. Госпожа Латуръ рече Павлу:
“Сынко, иди при нашего сосѣдника за да му
извѣстишь Виргинійно-то пришествіе. „ Абіе
Домингъ запали една главня отъ древо червено
и трагнаха съ Павла камъ мое-то жилище.

Можаше да бѣ тогда по горѣ отъ деся-
тый ноцный часъ. Като угасихъ свѣць-та и
си лѣгнахъ видѣхъ презъ палисадинцы-те (раз-
трузы-те, аралацы-те) на моя-та хижа свѣтлость
въ лѣсове-те. Слѣдъ мало чухъ гласъ на Пав-
ла кой-то мя выкаше. Ставамъ, и щомъ ся о-